

Bane, vil der for øvrigt ikke være saa stor Forskel mellem dem. — Den ærede 5te Landsstingsmand for 2den Kreds (Sunn) gjorde nogle Bemærkninger af mere almindelig Betydning. Det ærede Medlem nævnte, hvorledes Sagen stod 1885—86, da der blev givet en mindre Bevilling — det var ganske nødvendigt, at man gav en saadan Bevilling — og at man den Gang havde projekteret mindre til Udvidelsen end nu. Jeg huster ikke Enkelthederne, det er jo en Del Afstanden, og forskellige Forhold have jo ogsaa forandret sig siden da. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at det, der den Gang var Tale om, var Viborg Banegaard alene til Benyttelse for Hovedbanen, det vil sige Statsbanen, og ikke Viborg Banegaard til Benyttelse baade for Hovedbanen og for Viborg—Aalestrupbanen, og det forekommer mig, at Forholdet stiller sig noget anderledes, naar den skal omfatte to Baner. For øvrigt har det ærede Medlem ganske Ret i, at den Gang var der ikke Tale om Flytning eller Forlægning af Stationen, og det er vistnok ogsaa udtalt temmelig positivt, at man — jeg huster ikke Udtrykkene — i hvert Fald ikke vilde fremkomme med Forslag til en saadan Flytning, og det har man heller ikke gjort fra Statsbanernes Side. Naar der ikke blev taget endelig Bestemmelse om Viborg Station, den Gang Viborg—Aalestrupbanen blev bevilget, var det, fordi der var Tale om, at gaa en af to Veje: enten over Søen eller den, som senere blev vedtagen. Derfor blev altsaa Spørgsmaalet udsat, og den Gang tænkte ingen paa en Forlægning eller Flytning af Viborg Station. Dette Spørgsmaal er ikke rejst fra Statsbanernes Side; det er udelukkende rejst som lokalt Spørgsmaal fra Viborg Amtsraad og Viborg By. At det vil komme disse til Gode, indrømmer jeg selvfølgelig fuldt ud, det er der ikke Spørgsmaal om, og ligesom tidligere tillader jeg mig at udtale, at jeg henstiller dette økonomiske Spørgsmaal — for andet er det ikke — til det høje Tings Overvejelse. — Det ærede Medlem mener, at den Takstation, der er anslaaet — jeg antager paa det Sted, hvor Stationen skal flyttes hen — rimeligvis er for høj, den er over 100,000 Kr. Nu er det ganske sikkert, at en Takstation kan man jo ikke gaa endelig til, før man har Mænd, der ere udmeldte af Retten, til at gøre en saadan Takstation. Men man er i dette Tilfælde gaaet saa omhyggelig frem, som det overhovedet er muligt, og har anmodet to meget sagkyndige Folk — den ene af dem har overværet og deltaget i samtlige Takstationer i Sylland, fra man overhovedet har be-

gynndt at anlægge Baner og indtil Dato — om til Efterretning for Statsbanerne for at have Tal til Vejledning at foreslaa og ansætte en Sum, som man mener at kunne nøjes med i Ekspropriation, og denne Sum er over 100,000 Kr. Hvis jeg skal spaa, hvad der vil ske i dette Tilfælde, tror jeg at turde sige, at de Takstationsmænd, der udmeldes, ville være langt mere tilbøjelige til at gaa højere end lavere end de Folk, jeg har anmodet; det tror jeg vil vise sig. — Det ærede Medlem ønsker Oplysninger fremlagte i en langt fylldigere Grad end nu, Planer, Tegninger, Litografier o. s. v. Det er noget, man kan tage under Overvejelse, men jeg frygter noget for, at man vil komme til at oversvømme Rigsdagen i den Grad med Trykklager og Litografier, at der hverken vil være Ende eller Begyndelse derpaa, og at det vil være af meget liden Værdi for Medlemmerne. Det er heller ikke saaledes, at det forsvinder; det opbevares i Ministeriet, og der vil naturligvis ikke være noget i Vejen for, at man herefter kan faa Udgang til tidligere fremlagte Tegninger; de ere ikke kastede bort, de gemmes, men der er jo ingen Grund til at fremlægge dem her ved et Projekt, de ikke vedrøre. Alt, hvad der angaar dette Forslag, saa vel som andre Jærnbane-forslag, er i hvert Fald i den senere Tid blevet fremlagt samtidig med, at Lovforslagene ere blevne fremsatte. For saa vidt som Oplysninger i dette Øjeblik ikke i Detailler foreligge for Landstinget, er det ikke min Skyld. Jeg har affendt dem til Rigsdagens Bureau, Rigsdagens Bureau afgiver dem til vedkommende Udvalg i Folketinget, og naar dette Udvalg har benyttet dem, skal det afgive dem til Rigsdagens Bureau, for at de kunne overbringes til Landstinget. Hvis det ikke er sket, er det i hvert Fald ikke mig, der har Ansvaret derfor.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges enstemmig med 47 Stemmer.

Rump: Jeg tillader mig at foreslaa Forslaget henvist til det Udvalg, der behandler Lovforslaget om Anlæg af en Jærnbane fra Ringe til Nyborg.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges ovennævnte Forslag af Rump.